

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 marca 2018 r. w sprawie T-140/16, Le Pen / Parlament, wniesione w dniu 3 maja 2018 r. przez Jean-Marie Le Pena

(Sprawa C-303/18 P)

(2018/C 240/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-Marie Le Pen (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 marca 2018 r. w sprawie T-140/16;

a tym samym

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 29 stycznia 2016 r., doręczonej pismem nr D 302191 z dnia 5 lutego 2016 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji 2009/C 159/01 Prezydium Parlamentu z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „zmieniającej przepisy wykonawcze statutu posłów do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, w której stwierdzono, że Parlament posiada wiarygodność względem skarżącego w wysokości 320 026,23 EUR z tytułu kwot nienależnie wypłaconych w ramach zatrudnienia asystentów parlamentarnych i przedstawiono uzasadnienie jej odzyskania;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2016-195 z dnia 4 lutego 2016 r. informującej skarżącego o istnieniu wiarygodności względem niego w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 29 stycznia 2016 r. i nakazującej odzyskanie kwot nienależnie wypłaconych w ramach zatrudnienia asystentów parlamentarnych;
- orzeczenie co do kwoty, jaka zostanie przyznana skarżącemu tytułem zadośćuczynienia;
- orzeczenie co do kwoty, jaka zostanie przyznana skarżącemu z tytułu kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

1. Bezwzględna przeszkoda procesowa: Naruszenie przez Sąd prawa skarżącego do obrony – Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Nie zobowiązując Parlamentu do przestrzegania art. 41 i 42 karty praw podstawowych, Sąd nie dopuścił do uczciwej i kontradyktoryjnej debaty. Parlament ma akta administracyjne i akta OLAF-u, z których może skorzystać. Dowody na pracę można znaleźć w obu zbiorach akt, ale nie są one dostępne dla skarżącego.

2. Naruszenie prawa Unii przez Sąd – Naruszenia prawa i błędy w kwalifikacji charakteru prawnego faktów i dowodów przez Sąd – Dyskryminacja, a przez to także fumus persecutionis – Naruszenie zasad uzasadnionych oczekiwań i legalności

a. Brak inicjatywy w stosunku do innych partii

Sąd odmówił uznania inicjatywy M. Schulza za dyskryminującą, podczas gdy była ona skierowana wyłącznie przeciwko Frontowi Narodowemu, a nie przeciwko innym partiom. Identyczne postępowania powinny zostać wszczęte przeciwko wszystkim francuskim partiom, przeciwko innym partiom w innych państwach członkowskich i przeciwko dziesiątkom posłów.

b. Dyskryminacja ze względu na osobistą sytuację M. Schulza i wykorzystywanie przez niego personelu Parlamentu

Sąd odmówił przesłuchania M. Schulza i K. Wellego, mimo że skarżący przedstawił dowody bezprawnego zachowania byłego przewodniczącego Parlamentu, chociaż nie zostały przeciwko niemu wszczęte postępowania. Sąd nie odniósł się do przedstawionych dokumentów, co jest błędem faktycznym i pociąga za sobą konsekwencje prawne.

c. Naruszenie uzasadnionych oczekiwań i równości

W przeciwieństwie do tego, co wskazuje Sąd, istnieje wiele przypadków naruszenia przepisów wykonawczych, w których Parlament nie zażądał zwrotu nienależnych wypłat.

3. Wewnętrzna niezgodność z prawem zaskarżonych aktów

a. Popołniony przez Sąd oczywisty błąd w ocenie

Jeśli aneks był tak istotnym dowodem pracy, to Parlament był odpowiedzialny za stwierdzenie, że skarżący nie dostarczył go, po przypomnieniu, wbrew temu, co twierdzi Sąd. Sąd odwraca w ten sposób ciężar dowodu, wypowiadając się o błędach faktycznych z konsekwencjami prawnymi.

b. Czas pracy do uzasadnienia i sposób przeprowadzenia dowodu

Sąd przeinaczył oświadczenie sekretarza generalnego, że skarżący musi uzasadnić cały czas pracy w danym okresie, a nie „wykazanie zgodności z przepisami wykonawczymi prawa pracy”.

Sąd nie może twierdzić, że istnieje zobowiązanie, jeżeli Parlament przyznaje, że go nie ma, co odnotowano w protokole z rozprawy przed Sądem, i jeżeli żaden z przepisów wykonawczych go nie przewiduje. Sąd popełnił naruszenie prawa.

c. Praca wykonana

Skarżący przedkłada Trybunałowi dwa nowe dokumenty, powołując się na art. 127 regulaminu postępowania.

d. Naruszenie zasady proporcjonalności

W przeciwieństwie do tego, co twierdzi Sąd, nie byłoby bezwarunkowego obowiązku odzyskania przez Parlament wszystkich kwot z całych pięciu lat, skoro tylko trzy zostały uznane za kontrowersyjne. To naruszenie zasady proporcjonalności uzasadnia uchylene wyroku.

e. Umowy zewnętrzne

Parlament, a po nim Sąd nie wykazali, że J.F. Jalkh utrzymywał jakiegokolwiek związki zawodowe z osobami trzecimi, które mogłyby zaszkodzić osobie skarżącego lub godności Parlamentu czy też doprowadzić do konfliktu interesów.